



Nærings- og fiskeridepartementet
Næringspolitisk avdeling
Postboks 8090 Dep
0032 Oslo
Sendt kun på e-post til: postmottak@nfd.dep.no

Oslo, 28.10.2024

HØRINGSINNSPILL – NET ZERO INDUSTRY ACT

1.1 Innledning

Lime Petroleum AS («Lime») viser til høringsbrevet fra departementet datert 26. september 2024. Lime vil i det følgende komme med sine innspill til høringsnotatet og Norges arbeid med EUs forordning kjent som Net Zero Industry Act¹ («NZIA» eller «forordningen»).

Lime viser generelt til høringssvaret som er inngitt av OKEA ASA, og slutter seg til det som sies der. I tillegg vil Lime nedenfor utdype samt gi innspill til enkelte andre forhold som selskapet anser som sentrale.

1.2 EØS-avtalens virkeområde omfatter ikke norsk sokkel.

Norges etablerte posisjon gjennom en årrekke har vært at EØS-avtalen ikke har anvendelse på norsk kontinentalsokkel. Lime mener at Norge skal fastholde dette prinsipielle standpunktet. Lime ser imidlertid at manglende innlemmelse av NZIA i EØS-avtalen kan gi norsk CCS-industri en konkurranseulempe, siden olje- og gasselskaper med plikt etter NZIA artikkel 23 til å bygge opp lagringskapasitet for CO₂, etter NZIA artikkel 20 bare kan benytte lagringsanlegg på EUs territorium. Forordningen legger opp til massiv karbonlagring i årene som kommer. Dersom europeiske aktører ikke kan medregne CO₂ lagret i Norge i regnestykket fordi ordlyden i NZIA artikkel 20 kun åpner for lagring på EUs territorium, så kan det være uheldig for den norske CCS-bransjen.

Lime ber departementet om å sikre ved en eventuell inntakelse i EØS-avtalen og gjennomføring i norsk rett at lagringsanlegg på norsk kontinentalsokkel likestilles med lagringsanlegg i EU ved anvendelsen av NZIA artikkel 23. jf. artikkel 20.

Den økte interessen fra EU-landene for injeksjon av CO₂ innebærer en åpenbar forretningsmulighet for norske aktører dersom det formelle regelverket er på plass.

1.3 Lisenshavere på norsk sokkel betaler allerede to ganger for samme utslipp

Lime viser til at norske lisenshavere i dag betaler dobbelt opp for samme utslipp. CO₂-avgift på brenning av petroleum og naturgass på norsk sokkel ble innført alt i 1990². Gjennom vedtak 14. desember 2023 er avgiften for 2024 satt til 1,85 kroner per standardkubikkmeter. Dette tilsvarer en pris på cirka 790 kroner per tonn CO₂ sluppet ut ved forbrenning av naturgass.

¹ Forordning (EU) 2024/1735 om fastleggelse av en ramme for foranstaltninger til styrking av Europas økosystem for fremstilling av netto null-teknologiprodukter og om endringer av forordning (EU) 2018/1724

² Lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen

For samme utslipp må lisenshavere på sokkelen også levere EU-kvoter. I skrivende stund er markedsprisen på en EU-kvote om lag 62 euro.

Samlet innebærer dette at lisenshavere på norsk sokkel betaler om lag 1500 kroner per tonn CO₂ utsluppet fra forbrenning av gass på sokkelen³. Dette gjør at lisenshaverne har et sterkt økonomisk insentiv til å kutte utslipp. Den samlede CO₂-prisingen innebærer også en betydelig byrde for så vel eksisterende som nye utbygginger.

Norske myndigheter bør nøye vurdere effekten av å pålegge lisenshavere på norsk sokkel nye betydelige byrder. Pålegg om økt kapasitet for injeksjon av CO₂ vil medføre nye kostnader av ikke ubetydelig omfang. For funn der lønnsomheten alt er på marginen vil økte byrder kunne medføre at ressursene blir liggende urørt.

1.4 Andre forhold ved NZIA

Lime har enkelte kommentarer av mer formell art som også bør inngå i departementets vurdering av forordningen og dens eventuelle anvendelse i Norge.

I forordningen artikkel 23 pålegges olje- og gasselskaper med utvinningstillatelse etter konsesjonsdirektivet å bidra til å nå CO₂-lagringsmålene. Kvantumet CO₂ som lisenshaverne pålegges å lagre beregnes ut fra tidligere års petroleumsvirksomhet, nærmere bestemt lisenshavernes olje- og gassproduksjon fra 1. januar 2020 til 31. desember 2023.

Ettersom CCS-virksomhet er kostbart og alternativet er bøter, vil forordningen i realiteten pålegge en økonomisk forpliktelse med tilbakevirkende kraft. Dette kan tenkes å reise problemstillinger i forhold til Grunnlovens forbud mot tilbakevirkende kraft.

Dessuten pålegges ikke lisenshaverne etter NZIA artikkel 23 å lagre den mengden CO₂ de selv har forbrent og sluppet ut i atmosfæren, men den mengden olje og gass de har produsert, og som i all hovedsak forbrukes av andre.

Bestemmelsen legger dermed opp til å ilegge nye kostbare byrder på olje- og gasselskapene for petroleum som i hovedsak har blitt forbrent, eller på annen måte forbrukt, av andre. Dette er i strid med det bredt anerkjente og grunnleggende «forurensar betaler»-prinsippet som det er enighet om bl.a. i Paris-avtalen.

Med vennlig hilsen,



Lars B. Hübert

CEO, Lime Petroleum AS

³ Beregningen hensyntar ikke betydningen av tildelte gratiskvoter. Inkludering av gratiskvoter vil senke totalbeløpet noe.